

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, s dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20,—, polletno K 10,—, četrletno K 5,—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 80,—. — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Samostojni kandidati kmečke kurije

ki voli 9. decembra t. l. so:

Za sodne okraje Radovljica, Kranjska gora:

JOŽE GOGALA, posestnik v Novi vasi.

Za sodne okraje: Kranj Škofja Loka, Tržič:

JOŽE NOVAK, posestnik v Jami.

MATEJ BARLE, posestnik na Lužah.

Za sodne okraje: Kamnik Brdo:

MATEVŽ SERSEN, posestnik v Skaručini.

Za sodne okraje: Litija Radeče, Mokronog, Trebnje, Višnja gora in Žužemperk:

ALOŽIJ PAVLIN, posestnik v Trebnjem.

IVAN BUKOVEC, posestnik na Mrzli Luži.

FERDO TOMAZIN, posestnik v Šmartnem pri Litiji.

Za sodne okraje: Krško, Kostanjevica:

MATIJA KOŽAR, posestnik, mlinar v Vel. Molencah.

Za sodni okraj: Novo mesto:

AMAT ŠKERLJ, posestnik v Gotni vasi.

Za sodna okraje: Metlika Črnomelj:

DAKO MAKAR, posestnik v Metliki.

Za sodne okraje: Ribnica, Kočevje, Vel. Lašče:

IVO PUCELJ, posestnik in mesar v Vel. Laščah.

FRAN ANDOLŠČEK, posestnik v Vel. Poljanah.

Za sodna okraje: Idrija, Vipava:

FRAN ZAGODA, posestnik v Zadlogu pri Črnem vrhu.

Za sodna okraje: Ljubljanska okolica in Vrhnika:

JOŽE SEIDL, župan in posestnik v Spodnji Šiški.

ANDREJ KNEZ, posestnik na Viču.

Za sodne okraje: Logatec, Cerklja in Lož:

FRAN MAJDIČ, višji živnozdravnik in posestnik v Logatcu.

ANTON MEDEN, posestnik v Begunjah.

Za sodne okraje: Pistoja, Senožeče, Ilirska Bistrica:

FERDO GAŠPARI,

živnozdravnik in posestnik v Po-

stojni.

IVAN URBANČIČ,

posestnik v Trnovem biš. št. 84.

Doli s pluraliteto!

Klerikalci so potrti. Izid volitev v splošni kuriji jih je spravila v tako slabo voljo, da je ne morejo popolnoma zakriti, četudi se trudijo na vse kriplje, da bi bili navdušeni in četudi trobentajo v »Slovenca« in drugih svojih glasilih, da so nepremagljivi da so brezuspešni vsi naskoki na njihove utrjene položaje.

Seveda, svojega nazadovanja ne bodo priznali, še manj pa vzrok tega nazadovanja. Oni jahajo na suhem deževju, da so »zmagali«, naraščanja moči svojih nasprotnikov ne upoštevajo — vsaj javno ne — in niti na misel jim ne pride, da bi razložili čitateljem svojih listov, kako je to, da je v deželi vsako leto večje število onih, ki z njihovo vlado niso zadovoljni, ko klerikalni listi vendar ne prenehajo vpivati, da je Šusteršič - Lampe - Krekova vlada prava blagodat za deželo.

Klerikalci so poparjeni in potrti, ali one naravnost nesramne drznosti, ki je za njih značilna, se vendar še niso iznebili in zato si upajo pisati v svojih listih navzlic številkam, ki njihovim voditeljem ne dajo spati, da so njihovi nasprotniki bili — tepeni!

Da je to laž, je očitno, ker opozicija in tudi nepristranska javnost, ki hladno računa, ne gleda v rezultatu volitev samo na to, koliko mandatov so posamezne stranke dobile, temveč se bodo prešteli glasovi in videlo se bo, kako stranke napredujejo in nazadujejo, videlo se bo razpoloženje ljudstva in na podlagi vsega tega se bodo delali računi za prihodnost.

Opozicijske stranke na Kranjskem so z rezultatom volitev v splošni kuriji lahko nad vse zadovoljne. Te volitve so jasno in nedvoumno dokazale, da vladajoča stranka stalno in rapidno izgublja svojo zaslombo v ljudstvu, ki ji obrača hrbet in stopa v vrste opozicije. Da imamo pri volitvah v deželni zbor poročni sistem, bi se to prav lepo videlo: mesto enega bi prišli v deželni zbor iz splošne kurije štiri opozicijski poslanci in potem najbrže niti »Slovenec« ne bi pisal, da je bila opozicija — tepena!

Poročnega sistema pa klerikalci ne marajo. Vpeljali so ga samo pri volitvah v ljubljanski občinski svet, ker so pač morali vpeljati na ljubljanski magistrat Nemce, za kar so se obvezali vladi in tudi par svojih kričarjev, pri volitvah za deželni zbor pa poročnega sistema ne marajo, ker za Nemce je s kurijo vele-

posvetva več kot dovolj preskrbljeno oni, klerikalci, so pa tudi lahko zadovoljni s sedanjim pluralnim sistemom, po katerem so dobili v splošni kuriji deset mandatov, četudi so dobili komaj 50.000 glasov, opozicija, ki je dobila čez 30.000 glasov, pa samo en mandat! Klerikalci naj torej nikar ne kričijo, da so oni tako močni, da je mogla dobiti opozicija samo en mandat, ker krivični volilni red je oropal opozicijo za cele tri mandate; po poročnem sistemu bi bilo v splošni kuriji izvoljeno za sedaj sicer še vedno sedem klerikalnih poslancev, zato bi bili pa izvoljeni tudi štiri opozicijski poslanci in klerikalci ne bi mogli trditi, da je vse ljudstvo v njihovem taboru.

Klerikalci za sedaj nočejo niti slišati o poročnem sistemu pri volitvah v deželni zbor, ker jim ta sistem ne konvenira. Pride pa čas — sedanje volitve so to pokazale — ko bodo klerikalci čutili vso težo in krivičnost pluralnega sistema, po katerem tudi 40 in več odstotkov volilcev lahko ne dobi niti enega poslance, ako je sorazmerje glasov v vseh volilnih okrajih približno enako!

Pluralni volilni sistem je krivičen, on je pravo nasilje in sedanja opozicija, ki to nasilje čuti na sebi, mu mora napovedati odločen, nelz-prošen boj. Sicer je pa opozicija z izidom volitev v splošni kuriji lahko zadovoljna, ker te volitve so zopet pokazale, da moč klerikalizma pada. Slovenska zemlja.

Slovenska zemlja.

IZ KAMNE GORICE.

Tudi iz naše zakotne občine naj izve javnost, da smo pri življenju. Deželnozborske volitve so dokončane. Pri teh volitvah je imel naš gospod pl. Kapuss mnogo dela posebno z agitacijo za kandidata S. L. S. Pričakujemo, da novo izvoljeni kandidat preskrbi vodo, ki se nam je pred volitvami obljuboval. Prav radovedni smo, kedar se prične graditi že zdavnaj obljubljeni in res potrebni vodovod, katerega želi iz zdravstvenih ozirih cela vas Kamna gorica, razum gospoda pl. Kapussa. Pred več leti je bil sestavljen odbor, kateri je imel nalogo, izposlovati pri deželnem odboru vse potrebne priprave za podporo. Toda v prvi vrsti je potreba odobrenja od gospoda pl. Kapussa, zato se je odbor osebnostno podal v oštarijo k županu pl. Kapussu s prošnjo, za priporočilo vaškega vodovoda, katerega Kamna gorica iz zdravstvenih ozirih rabi. Gospod župan je njih željo s pomežikovanjem vzel za resno, hitro stopi v občinsko pisarno, prinese neki obris, rudeč svinčnik in beršet, na kar prične meriti ter zaznamovati črto novega vodovoda. Posebno pa je povdarjal, koliko je pri izviru vode in

kako dober je studenec. Odbor bil je ves srečen, ker je gospod župan sprejel to dobro misel, akoravno ima svoj lastni studenec ob svoji hiši. Na to so odborniki skupno z gospodom pl. Kapussom v pozno noč več kozarcev stisnili in naposled se srečno razšli.

IZ KRANJSKE GORE.

Izšel je pri nas za časa volitev poseben plakat s primernimi podobami. Prvi kaže klerikalno posvetovanje pred volitvami. Pri mizi sede trije gospodje in se posvetojejo. Na poti pa se vidi ljudi, ki nesejo denar za maše, za davke, žito za bero, compe, jajca in drugo. Ta plakat nosi tale napis:

Mi se bomo skupaj zbrali in se bomo posvetovali, kak bi kmetu modro djali in še večje davke brali. Suha naša so korita — a grla naša nikdar sita. Kmetu treba vrat zaviti, njega žulje razdeliti. Imeli bomo dosti vina srečna naša bo družina. Ako bodo kmeti voljni, bodo naši žepi polni, da bo pa še večja štibra, bomo vsi volili Pibra.

Seveda volitve se pri nas ne delajo same, ampak jih delajo klerikalni agitatorji. Zato je izšel še en drug plakat, ki kaže, kako agitirajo agitatorji in po hišah glasovnice štemplajo. Eden gre naprej z laterno, to je Kekelj, za njim gre eden s štampljo v roki, za njim pa gre sta žnidar in Tomažek. Ta plakat nosi tale napis:

Agitatorji gredo, »Dajte nam glasovnico, zdaj se vse štemplalo bo. Kdor glasovnice ne da, za kristjana ne velja. Iz cerkve sključen bo takoj, kdor ne voli zdaj z menoj. Kar s štampljo se štempla za pravo obvelja — sam gospod se je potrudil, k novi veri nas obudil. Da ne peša naša vera vsak za Pibra ag'tira. (Tega mnenja so žnidar, Kekelj in Tomažek.)

Volitve so končane. Število glasov, ki jih je naš okraj oddal za samostojnega kmečkega kandidata — je častno za nas. Zato smo izdali po volitvah še eno pesem, ki jo tukaj prinašamo:

Tudi mi Kranjskogorci, nismo vsi taki norci, da bi vse verjeli farjem in jih pitali z denarjem. Seveda takih je tudi dosti, ki svoje imajo slabosti, da drugim vse verjamejo in se v njih zanije vjamejo. Omenil bi lahko par ljudi —

Boginja svobode

na Kranjskem.

pa se mi papirja — škoda zdi. To vam poroča o naših volitvah Vaš

Kranjskogorski opazovalec.

Stajersko.

Smešilo se! Oni, ki so brali izid zadnjih deželnozborskih volitev na Kranjskem in sedaj bero naše klerikalne liste, lahko spoznajo dvojce: prvič, da se klerikalci boje povedati, da so padli na celi črti za najmanj 8000 glasov in drugič, da se boje povedati o nezasišanih lumparijah, ki so jih pri volitvah uganjali njih klerikalni kranjski bratci. Naši klerikalci pač računajo na lahkomišelnost svojih štajerskih pristašev, in se tolažijo s tem, da od teh ni bli njih očividne dogodkov na Kranjskem. Vrh tega tudi ne povedo naši blagoslovljeni lažnjivci, da so naprednjaki že v splošni kuriji narasli za več tisoč glasov. Mi smo že parkrat dejali, da je konec vseeno, ali se ljudem odpro oči danes ali jutri, na Kranjskem ali pa pri nas na Štajerskem. Napredek je gotov, in sicer mogočen, razveseljujoč napredek, zlasti na Kranjskem. Ta napredek pa bo postal še večji in popoln, kadar bo prišlo do denarnega poloma najprej v kranjskih, potem pa tudi v štajerskih klerikalnih denarnih zavodih. Kranjski klerikalci so že danes pred bankrotom in le vprašanje časa je, kako dolgo bo še trpelo, da postane polom klerikalnih gospodarskih organizacij splošen. Da bo tak polom imel hude in težke ter splošne posledice, je pač samo po sebi umevno. Takrat bodo prizadeti videli, kako neumno lahko verni da so bili, ko so šli v žerjavico po kostani, s katerim so se leta in leta mitali slovenski klerikalni kolovodje in ne-

LISTEK

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine. (Dalje.)

Ne da bi stopil od odprtega okna, ne da bi spustil pretečo roko, pripravljeno k smrtonosnemu znamenju, je izpregovoril z glasom, ki ga je delala njegova mirnost v tej grozni minuti še strašnejša:

»Brate, resnica je žalostna. Toda izveš jo vso.

»Govori!« je zamrmral Franc, trgaje si prsi z roko, potisnjeno za telovnik.

»Ta ženska...« je začel Henrik.

»Ta ženska... Moja žena!...«

»No, vidi: jaz, brat tvoj, sem jo spodil!«

Franc je omahnil. Ivani je ušel, kakor iz dalje, nepodoben človeškemu glasu.

Henrik pa je nadaljeval razločno.

»Brat, žena, ki nosi tvoje ime, ga je nevedna. Ta ženska te je go-ljufala. In zato sem jo spodil namesto tebe jaz, tvoj brat, kakor spodobi spoditi vlačugo.«

Obtožba je bila strašna: prešest-nico so bical tiste čase na javnem prostoru in jo obesili nato. In vse to je pretilo Ivani brez sodbje in brez priziva, zakaj Francu Monmoran-

siškemu je pripadala v konetablovei odsotnosti pravica krvave in navadne sodbje. On ni bil samo njen so-prog, marveč tudi njen gospodar in vladar!

Minuta, ki je sledila obdolžitvi, je bila tragična.

Henrik je bil pripravljen na vse: desna roka mu je stiskala bodalo, le-va čepico... usodno znamenje!...

Henrik je meril s svojim pogledom Ivano in Franca hkrati; bil je navide-zno miren, a v njegovi glavi so klile misli o dvojnem umoru, ako bi bilo sojeno, da pride resnica na dan.

Ostudna obdolžitev je ošinila Ivano kakor bič; nesrečnica se je vzravala v besnem ogorčenju. Za hipec je nastopilo trenotje, ko je bila ljubinka v njej močnejša od matere.

Vse njeno telo se je zganilo vročično naprej — in tisti mah se je jela dvigati Henrikova roka... Ubožica je videla to... umaknila se je, zalecljala nekaj zmedenega... povedala je gla-vo in odreenela, podobna kipu žive-ga obupa...

Franc pa je omahnil, kakor je omahnil tam doli v Teruanu, ko ga je zadela krogla iz arkebuzje sovraž-nega jezdeca v sredo prsi. Pravica do krvave in navadne sodbje se ni oglašila v tem plemenitem srcu. To-da njegovo moštvo se je zvililo v strašni muki: ukrotiti v eni sami se-kundi morilni gnev, ki je vbeselil v njegovi duši, obvladati svoje pesti, da ne zdrobe brezčustnice, biti, z eno besedo, večji od svoje nesreče!

V tej strašni minuti, v nepremič-nosti teh treh bitij, razburjenih od ta-ko različnih strasti — v vsem tem je bilo nekaj nečuvno groznega.

Ko se je Franc ukrotil in zadobil gotovost, da ne zadavi prešestnice s svojimi mogočnimi rokami, je stopil k Ivani, ki se je zadelala majhna poleg njegove mogočne postave. Nekaj hripavega in nerazumljivega je iz-bruhnilo na njegovih pobledelih ust-nicah, nekaj, kar je pomenilo brez dvoma:

»Ali je res?«

Ivana je uprla oči v Henrika in molčala, pripravljena na smrt; mislila je zatrdno, da jo ubije.

In spet je planilo vprašanje iz Francovih ust:

»Ali je res?«

Ta muka je presegala njene moči. Ivana se je opotekla in padla — ne na kolena, marveč vznak, po tleh, dvigaje se z velikim naporom na eni roki, obračaje glavo v krčevitem gibu proti Henriku in prečeža s pogledom krutega obupa, kdaj spusti roko, pripravljeno na zločinsko znamenje.

Se le zdaj je zamrmrala:

»Oh, ubij me vendar!... Saj vidiš, da sem pripravljena umreti, samo da živi naju hči!...«

Toda motila se je: ona je samo mislila, da mrnira — v resnici pa ni bilo čuti glasu iz njenih ust.

Bila je samo še brezgibno telo, v katerem je pričalo samo še burno utripanje senčev o življenju.

Franc jo je gledal par trenutkov, kakor je gledal nedvomno svetopi-senski prvi človek v izgubljeni raj. Upal je, da mu počasi srce in se zgrudi mrtev poleg nje, ki jo je toliko ljubil.

Toda življenje, ki rabi svojo moč pogostoma tako kruto, je zma-galo nad tolažilno smrtjo.

Franc se je obrnil k vratom in odšel brez vzklika, brez jeka, počasi, le nekoliko sključen, kakor da se je vzdržal iz morečih sanj po dolgem nevarnem begu.

Henrik mu je sledil — od daleč.

Ni se vznemirjal zaradi Ivane. Niti mislil ni na to, ali umre, ali bo živel.

Ako ostane živa — zdaj je nje-gova! Ako umre, no, potem je vsaj iztrgal iz svojega duha strašno muko ljubosumnosti in strah pred nočmi brez spanja, v katerih bi štel njemu poljube, predstavljaj si njiju objeme in plakal od gneva!

V tej svečani in strašni minuti je še le pregledal Henrik vso ogra-mnost svojega sovraštva proti bratu. Videl ga je uničenega in strtega... a čutil je, da mu še ni dovolj.

Hotel je več!... Kaj neki?...

To, da bi trpel Franc natanko isto muko, ki jo je prenašal nekaj on sam!...

Sledil mu je s potrpežljivostjo strastnega lovca in čakal ugodnega trenutka...

Z istim mirnim korakom kakor prej, je stopil Franc venomer dalje,

naravnost, ne da bi se ustavil ali ozrl, kod in kam ga vede pot. Izkušal ni streti obupa z naporom in trud-nostjo, niti ni premišljal... misli brez oblike so se pojavljale pred njegovim duhom druga za drugo, ne da bi jih bil izkusil zaježiti...

To je trajalo cele ure.

Zdajci pa je prišel trenotek, ko je Franc opazil, da se mračni.

Ustavil se je, zagledal se sredi gozda in sedel k znožju kostanja, ki je raste v bližini.

Naslonil je glavo med obe dlani in plakal dolgo... dolgo...

Naposled pa, kakor da so solze po maled odplavile njegov obup, se je zavedal, da se vrača iz daljnega sveta smrtnih misli v svet živih ljudi.

S to zavestjo samega sebe se mu je vrnil točni spomin o vsem, kar se je bilo zgodilo... o njegovi ljubezni, sestankih v hiši dojlje, prizoru z Ivaninim očetom, poroki ob uri du-hov, odhodu, obrambi Teruana... o jetništvu in naposled o strašni kata-strofi: vse to je preživel še enkrat!

In takrat je zapisalo v njegovo ranjeno dušo s plamenčimi črkami vprašanje:

»Kdo je on, ki me je ubil?...

Kdo mi je ukradel srečo?... Jaz no-rec sem mislil, da bi odšel iz tega kraja! Odnese! bi bil to krvavečo rano s seboj! Oh — poznati tega člo-veka! Ubili ga z lastnimi rokami! Ubili ga!«

(Dalje.)

brojne njihove koritarske druhalj. Dobro bo onim, ki so že do danes prišli do spoznanja, da preči sem od klerikalne strani poguba, dobro pa bo tudi za one, ki bodo vsaj ob dvajsetih letih videli pogubnost slovenskih klerikalcev in njihove S. L. S. ki ne dela drugega, kot da ugonabljajo slovensko ljudstvo. Oni, ki pa ne bodo hoteli verjeti preje kot v zadnji minuti, bodo seveda imeli tudi sami sebi dajati odgovornost, samo, da jim bo prišlo prepozno. Zgodilo se bo to pri slednjih šele takrat, ko bodo pokali njih domovi, ko bodo začeli klerikalci gnati tisoče na boben. Klerikalci se seveda zavedajo popolnoma blizajočega se poloma in gledajo sami s strahom v bodočnost — za nje najhujši sodni dan. Zato pa skušajo zamlati vsako svoje nazadovanje, hočejo z vpitjem prekričati svojo lastno vest (če je sploh še kaj imajo, kar pa dvomimo) ter postanejo pri tem sličnega obnašanja, kot je bil oni, ki so ga lovili zato, ker je ga! da bi bil samega sebe rešil pravične roke zasledovalcev. Mi, smo z rezultati na Kranjskem lahko zadovoljni. Napredna ideja na Kranjskem raste, raste za tisoče. Upajmo, da je tudi pri nas zrastle in da bo tudi štajerski napredni kmet in tržan pokazal v bodočem volilnem boju slovenskim farovžem svojo močeno pest, kot jo je oni na Kranjskem.

Iz učiteljske službe. Učiteljska supletinja v Olinju Irena Film je imenovana za stalno učiteljico istotam. — Provizorična učiteljica pri Sv. Miklavžu pri Ormožu Marija Šalamun je imenovana za stalno učiteljico istotam. — V stalni pokoj je stopil nadučitelj na Blagovni Jakob Stante. — Na lastno prošnjo je premeščena stalna učiteljica Ema Sorec iz Sv. Vida pri Ptuj v Sele. — Na trizrednici v Kostivnici, drugi plačilni razred, je razpisano mesto učitelja; prošnje do 25. decembra.

Iz poštne službe. Ivana Zager je imenovana za poštno oficijantino v Šoštanju, trgovec Jakob Dernač v Arčahju je imenovan za poštne ekspedijenta istotam.

»Freie Schule« na delu. Klerikalci, slovenski kot nemški, imajo sovražnike na vseh koncih in krajih. Komaj par mesecev je, kar je prepoval naše kraje dr. Aigner, znani raziskovalec lurskih čudežev, že je pričela tudi »Svobodna šola z pomlajenim, splošnim delom ljudske mase. Pred vsem tem imajo seveda klerikalci silen strah in na moč skušajo proti delati, a imajo pri vsem tem očitno veliko smolo, ker je med njihovimi prireditvami in onimi »Svobodne šole« ena, a za to velpomembna razlika, da zveni iz klerikalnih protistremljenj povsod le strah, da bi se mogla situacija izpremeniti na slabše. — Minuli petek je imela »Svobodna šola« svoje zborovanje tudi v Mariboru. O tem bomo še tudi mi kaj poročali.

Loka pri Zusmi. (K predavanju 8. t. m.) Na praznik prireditu tu pri nas poslanec Jankovič in »mladenič« Fran Žebod svoje predavanje. Kaj bosta klatila in o čem bosta govorila, tega do danes še ne vemo. No, naj bo, kar hoče. Ker pa sta oba pričakovana gospoda tudi prijatelja, g. dr. Jankovič in tovariš, slivniški gospodar Frana Pivška, naj nama tudi pripravita točen odgovor na vprašanje: »Kako se vzema s katoliško moralno krščansko S. L. S. oziroma S. K. Z., da so njeni poslanci — raziskovalci kmečkih posestev?»

Iz kmečkih posestev v št. Jurju ob južni železnici. (Demonstracije razstreljevanja z dinamitom in rigoliranja s pomočjo Gerstlino vintje.) Razstreljevanje z dinamitom je obudilo mnogo zanimanja in od raznih strani se nas je naprosilo, da bi se

isto zopet pokazalo. Globoko obdelovanje zemlje (rigoliranje) igra danes sploh veliko vlogo ne samo v vinogradih, temveč tudi za sadno drevje, za hmelj, da, tudi za polje. To težavno delo se deloma olajša z dinamitom, včasih se pa boljše, temeljiteje in mnogo ceneje s plugi, posebno v zvezi z Gerstlino vintjo. Tozadevemu zanimanju se boče ustreglo, v četrtek, dne 11. decembra, z demonstracijami, ki se bodo začele na kmetijski šoli ob eni uri popoldne in sicer le pri lepem vremenu. Udeležiti se lahko seveda vsak, ki se zato zanima. — Ravateljstvo.

Maribor, (Drobitz.) V Pobrežju so neznani zlikovci izgrabili in odnesli iz vrta krmarja Plevčaka več rožnih drevesc. Sumijo, da so bili domači ljudje, ker veliki domači pes ni lajal. — Obesil se je v Grajskem gozdu nek 16letni steklarski vajenec iz Teznega. Pravijo, da je bil fant zelo pošten in značajan. Kaj ga je zavedlo v takšen čin, ni znano nikomur. — Kradla je obleko neka 19letna Stefanija Potočnikova svoji gospodinji. Oddala so jo sodišču. — Okraši je hotel S. Geiger trgovca Tkaletza na Glavnem trgu za par škornjev, vrednih 40 K, a so ga zasuli in zaprli. — »Trgovsko društvo v Mariboru« priredi dne 10. januarja 1914 velik elitni ples, na kar ponovno opozarjamo vse prijatelje plesa od blizu in daleč.

Goriško.

Naši Italijani pridno demonstirajo. O kravalu, ki se je vršil v tork na dan cesarje 65letnice, smo že poročali. — Ker je policija italijanske šolarje in pretepače razgnala, so sklenili provocirati manifestacijo na varnem — med štirimi stenami. Studenti so v to svrhu pripravili nekaj kričavev v italijanskem gledališču. Med pavzo so na galeriji nekateri vzdignili svoj glas: Eviva universita italiana, eviva Trieste! Tako je sledilo temu klicu vse občinstvo in nastal je velik vrišč. Da pa bi vendar svoj glas povzdignili še enkrat javno, so sklicali v sredo večer zopet nekaj ljudi skupaj. Med trideset na sedem in pol osmih zvečer se je stela skupaj tolpa italijanskih kričavev pred ljudskim vrhom. Ker je prišlo tudi mnogo radovednežev, je bila cesta od ljudskega vrta skoro do pošte polna ljudstva. Policaji so začeli zvižgati alarm. Tu nastane krič: Eviva universita italiana di Trieste. Policaji so razgrajale in gledalce potisnili od ljudskega vrta do gledališča pri pošti, tam jih pa razgnali.

Iz Stanjela. Preteklo nedeljo popoldan pridem v Stanjel. Ondi izvem, da bode ob treh v gradu neka prireditev. Grem pogledat. Že od daleč začujem godbo in ko stopim na grajsko dvorščico, bilo je dosti občinstva, ki je gledalo telovadbo. Imel je namreč naraščaj komenskega Sokola tukaj svoj nastop. Prišel sem za drugo točko — prva je bila telovadna igra — ko se je vršila telovadba dečkov. Izvajali so vaje s palicami. Potem so nastopile deklice z lokci. Stedila je telovadba na orodju, vaje na drogu in skok v višino. Nato so nastopili dečki in deklice skupno k prostim vajam in nazadnje so bile telovadne skupine. Je treba pohvaliti mlade telovadce. Nastopili so lepo in vaje izvajali sigurno. Nekaj vaj je bilo težkih, pa videti je bilo dokaj elegantnih kretanj. Kakor veliki so telovadili nekateri mail. Nastop sta vodila vadiitelj Volčič in Žigon. Le tako dalje vrli Sokolci! Vaje je spremljala domača komenska godba na lok — 5 mož. Pred slovesom so zapeli še sokolsko himno in »Kje dom

je moj«. Bil je lep popoldan. Udeležniki so se zabavali in otroke pohvalili. Priznanje in pohvalo tudi komensku Sokolu, ki si je vzgojil tak naraščaj.

Dutovlje. Komu ni bil znan strni ovinek na cesti tik pod našo vasjo. Domači in tuji vozniki so se ga z bojaznijo spominjali. Davno že so razni odbori govorili, kako da je potrebno, da se ga odpravi ali popravi. Zlasti za časa raznih volitev so se ga stranke spominjale in obetale popravilo. — Sedaj je ta ključ popravljen; čisto so ondod razširili in napeli, ovinek zgradili na široko, da je položen in varen. Je pa bilo res potrebno, zakaj nagli ovinek v rebri je bil za promet zelo nevaren; pripetile so se že razne nezgode. Popravilo, ki je stalo 13.000 K, je vodil stvbnji podjetnik g. L. Živec. Delo je trajalo nekako tri mesece in končali so ga v drugi polovici novembra. To popravilo pride vasi in prometu zelo na hvalo. Pri kopanju novih tal za širjenje ceste so našli jama s kapniki, ki da je kakih 60 m globoka. — Na ključu bi dobro služila luč, če bi se kajero ond postavilo. Tja je sicer ne mislijo deli, vendar bode serpentina deložna svetlobe občinske svetilke, ki bode nekoliko višje na prostoru postavljena. Pravijo, da postavi v Dutovljah neka dunajska tvrdka za reklamo dve veliki svetilki petrolejki, podobno onim na openski postaji, ki bosta močni po 1300 sveč.

Dnevni pregled.

Država, kjer oficirčkom na ljubo ministri padajo. To je Nemčija. Za lajtnančka pleu. Forstnerja se je potegnil oziroma se je moral potegniti državni kancelar. Državnemu kancelarju je bila vsled tega izrečena nezaupnica — posledica je kriza cele države in to na ljubo mlademu lajtnančku, ki bi bil rad na francosko zastavo sr... V polpreteklem času so ravno nemški listi vedno in vedno govorili o samovoljnosti srbskih vojaških krogov. Sami sebe naj priimejo za jezik: radi samovoljnosti oficirčke je v krizi in v škandalu cela država.

Posledica saverske afere na Francoskem. Z ravnanjem pl. Forstnerja in vseh tistih, ki mu sedaj dajejo še potuho, mesto, da bi ga zlasali, je žaljeno vse francosko prebivalstvo v Alzaciji na Nemškem. Slučaj kaže, da mislijo Nemci Francoze še tudi odslej zatirati in jih iztrebiti, kar bi ne bilo vseeno Francozi. In res: v Franciji se že slišijo glasovi, ki pozivajo vlado, da naj ojači svoje vzhodne meje proti Nemčiji za zboljšanje odnošajev med Francijo in Nemčijo saverski škandal gotovo ne bodo prispeli.

Banska palača v Zagrebu oropana dragih umetnin. Banska palača v Zagrebu, kot reprezentativno mesto prvega boljara je bila opremljena z mnogimi dragocenostmi, ki so pa, kakor se je sedaj dognalo — izginile. Manjka umetnin v vrednosti več tisoč kron. Ker je pa izključeno, da bi bili v banovi palači kradli sluga, bo zanimivo dognati, kdo si je dolg čas krajšal s tatvinami.

»Slovenec« priporoča »Reichsposta« — torej list, ki divje fanatično odreja tisočnem češkimi otrok ljudske šole, list, ki stoji v prednjih vrstah največjih sovražnikov Slovanov in Slovencev. In zakaj priporoča »Slovenec« to junjo? Samo zato, ker je »Reichsposta« pisala, da je uspeh klerikalne stranke zelo veselji. Ni vrag, da bi sovražnika Slovanstva ne veselila zmaga narodnih škodljivcev. »Slovenec« — »Sustenblatt« in »Reichsposta«.

Rumunska, ki so jo hoteli lani ob tem času očetje Avstrije pridobiti zase, noče več z Avstrijo obnoviti vojne konvencije. Tako nas zapuščajo vsi stari prijatelji. — Berchtold pa pripoveduje, da so sadovi njegovega dela — uspehi.

Ferdinand Koburg in Bolgari. Vprašanje ogroženja obstoja bolgarskega carja Ferdinanda se vedno bolj zapleta. Dan za dnem se odkrivajo zarote in tajne zveze, ki imajo le en cilj: upropasti Koburga. Značilno je posebno to, da se takim mislim protivi vsa navidezna bolgarska inteligenca, ki prav trdno drži in vleče s Ferdinandom. Poleg tega perejo bolgarsko vlado vsi njeni listi. Gešov in Danev se opravičujejo na vse strani in pazita, da ne bi prišlo ljudstvo do besede. Vse volitve se vršijo pod pritiskom gotovih oseb, ki hočejo na vsak način preprečiti Ferdinandov padec ali pa vsaj ublažiti današnje razmere. Ferdinand pa hodi tudi sam okrog in se »priporoča«. Z Berchtoldom, očetom velike avstrijske naloge in politike se je domenil in ga poprosil, da mu pomaga vsaj toliko časa, dokler ne končajo delegacije. Padec Koburga bi bil za našo državo hud udarec, ki bi avstrijski politiki zopet podaljšal nos za par centimetrov, zato pa ga pri nas vse tako zvesto brani. Vsi šovinistični listi se ga oklepajo s prevleko ljubeznijo, njega, voditelja v načrtu velike, dandanes po ozeblju majhne Bolgarske. Hoteli so, da bo vodil mož dogovorjeno z »našo« diplomacijo balkansko politiko, zdaj pa se je obrnilo, in vse mijavka v solzah »nesrečne« Bolgarije. Da ne bi poslušal Koburg prej svojih švabskih prijateljev, bi obsegala danes njegova država drugačno ozemlje.

Baron Rauch v Afriki. Baron Rauch žalostnega spomina je zapustil Hrvaško. Pa ni šel morda v obiske k Tiszi, svojemu staremu prijatelju, s katerim ni mogel razrešiti krize v slabih časih in hudih stiskah, o ne, on se je napotil v — Afriko. Tam bo bržkone proučeval hrvaški sistem v deželi razkačenih zveri. Obenem bo tudi krotil leve, ki jih ni mogel na Hrvaškem ugnati.

Vojnovičevo predavanje v Karlovcu. Znani dramatik in pesnik Vojnovič je 3. t. m. zvečer predaval v Karlovcu. Čital je odlomke iz »Majke Jugovicev«. »Lazarjevega vstajenja« in »Gospe s solničico«. Izreden uspeh vpliva njegovih pesmi je občinstvo tako prevzel, da so ga ljudje ovenčali z lovoričevim vencem in ga oduševljeni nosili po dvorani.

Ex komisar Cuvaj in nesrečne spekulacije. »Pokret« javlja, da je baron Cuvaj zadnje čase zaigral z nesrečnimi spekulacijami na borzi skoro vse imetje, ki si ga je nakopičil za časa svojega komisarjata. Dalje pravi, da je duševno stanje Cuvajevo nenormalno. In taki ljudje, ki jih pripoznavajo celo list kakršen je »Hrvatska« nenormalnim, so vladali hrvaško deželo pod madžarskim nadzorstvom! Resnično gabno do skrajnosti!

Plačane poturice: O velikih počitnicah je umrl nadučitelj Sedlak iz Jesenic. Bil je tiste dni tečaj za izobrazbo učiteljev na obrtno-nadaljevalnih šolah. Ko je zvedel uskok Pleničar iz Kroke o smrti Sedlakovi, je zaklical: »Sedaj bo pa Miha vesel!« Ugibali smo, kdo je tisti Miha, ki se veseli smrti svojega tovariša. Zadnje imenovanje dež. šolskega sveta kaže, da je tisti vesel Miha — Salberger, novoimenovani nadučitelj na Jesenicah. Ubogi Sedlak, kako so se tvoje smrti veselili — to da oni, ki imajo vero le na jeziku! Kaj ne, Pleničar! To ni kolegijsko, ne učiteljsko, ampak Slomškarsko!

Za »Sokolski dom« na Vrhniki nabral je g. Gabrijel Jelovšek veleposetnik na Vrhniki na svatbi Perko-Trček iz Bevk 15 K 70 v. Po nabiralnikih se je nabralo v sledečih gostilnah: Pri »Jurci« 22 K 20 v, pri »Kočevanju« 16 K 58 v, pri »Korenčanu« 13 K 50 v, pri »Mantua« 4 K 88 v, pri »Ign. Oblaku« 1 K 48 v, pri »Sinkovcu« 1 K 90 v. Skupaj 76 K 24 v. Živeli darovalci! Na zdar!

Rdeči križ. Zvezno vodstvo Avstrijske družbe Rdečega križa je ustanovilo na Dunaju IV., Kolschitzkygasse 15, Dom sester Rdečega križa v svrhu povzdige strežništva in da se pomnoži število moderno izučeni in spretni strežnice v vojnem in mirnem času. V ta Dom se sprejemajo izvežbane strežnice v starosti 20 do 35 let, ki so dovršile meščansko šolo ali pa imajo enakovredno izobrazbo, so avstrijske podane in sposobne za ta poklic kot sestre Rdečega križa, za kar bodo dobivale poleg proste preskrbe začetno letno plačo po 480 K, in bodo zavarovane proti nezgodi, nezmožnosti za delo in za slučaj smrti in s pravico do pokojnine. S tem internatom je v zvezi drug internat, v katerem se bodo vzgajale bolniške strežnice. V zadnje imenovani zavod se bodo sprejemale dekleta in vdove brez otrok v starosti 20 do 30 let, ki so avstrijske državljanke. Izučba traja dve leti. Prvo leto morajo plačevati učenka 70 K na mesec za izobrazbo, stanovanje, kurjavo, razsvetljavo, čiščenje perila in popolno prehrano; ta prispevek pa odpade drugo leto. Ker mora zvezno vodstvo skrbeti, da dobi za oba internata čim sposobnejše prosilke, se to javno razglašja in opozarja, da se je treba čimprej prijaviti, ker se označeni Dom v kratkem otvori.

Iz Maribora. Opozarjamo še enkrat na javno predavanje, ki bo danes v soboto, 6. t. m. ob 8. zvečer v mali dvorani Narodnega doma. Predava docent na vseučilišču v Pragi, g. dr. M. Rostohar: o kulturnem pomenu narodnosti. — Vstopnine ni.

Razkrinkani dr. Pegan. Pod tem naslovom prinese članek v »Dnevnu« dne 30. novembra 1913 se tiče moje osebe in moram tem potom braniti svojo čast. V tem članku sem bila prizadeta jaz, kot poročena žena in si taka očitana ne smem in ne maram dopuščati. Izjavljam, da se jaz nikdar nisem vozila z dr. Peganom na kako »božjo pot« v Postojno in Vipavo, nadalje nisem jaz nikdar imela kaj protizakonito opraviti z dr. Peganom. In pozivljam tem potom pisca omenjenega članka in letake po Notranjstvem (vsled katerega je prišla ta infamna laž v javnost), da pride takoj z dokazi in svojim imenom na dan, da dokažem pri sodiji, kako sem jaz pri tej stvari popolnoma nedolžna in po krivem osunljena. Mici Šušek roj. Pirc.

Ogenj. Dne 1. t. m. okrog desete ure zvečer je izbruhnil ogenj pri posetniku in županu Miko Cvitkoviču v Tribučah. Ogenj se je hitro razširil in je vpepel Cvitkoviču pod, kaščo in krmo, dalje gospodarsko orodje, posestnici Katarini Jakše hišo, mlatilnico in hlev z gospodarskim orodjem vred. Skupna škoda znaša 6400 K. Kakor se sodi, gre v tem slučaju za požig in so storilci že na sledu.

Nesreča. 28letni posestnikov sin Emil Puc iz Cola pri Vipavi je ogledoval te dni doma puško. Pri tem je bil Puc nepreviden, puška se je sprožila, in strel je Puca zadell. Puc je zadobil težko telesno poškodbo.

Kadar se ženske pripravijo. Preteklo nedeljo popoldne sta se sporekli dve ženski iz Sent Vida nad

TOMO KOBOR:

Adela in Alfred.

Adela je bila lepa mladenka iz dobre rodbine. V družbi je bila nje vitka postava in plavalas glavica tako znana, kakor je to možno pri petindvajsetletnem dekletu, ki zahaja na ples in žure, kratkoma lo ki se jo vidi povsod, kamor se pride z namenom, povleči majavi življenski čoln v varen zakonski pristan. Zadnje leto se je skoraj dozdevalo, kakor bi hotel kdo usidrati čoln v pristan, ali, da zapustim banalno primero: mlad, vrl gospod se je zanimal za Adelo, opazil je to lahko vsak, četudi se gospod ni upal, jasno povedati svoj namen. Končno je bila situacija nevzdržljiva, Dasi lepi mladenki, brez dote sicer, ni manjkalo ženinov, vendar se je zdelo, kakor bi ta, ki se ni hotel umakniti, zapiral pot vsem drugim, ki niso hoteli priti. Končno se je vendar razrešila vsa neprijetna zadeva.

Na nekem družabnem večeru je opazila Adelina mati, da je njena hčerka, izvrstna pijanistka, večkrat napačno igrala, medtem ko se je omenjeni mladi gospod, kadar je obračal liste, sklanjal čez njo. Ko sta prišli domov, se je razvil med njima sledeči dialog:

Mama: No, ali ti je priznal?
Adela: Ne muči me sedaj, mama!
Mama: Vse moram vedeti, odgovori!
Adela: Rekel je, da me ljubi in da ne more živeti brez mene.
Mama: No, potem je vse v redu; saj je izboren, ta mladi dečko!
Adela: Ali poročiti me ne more.
Mama: Kako? Zakaj pa ne?
Adela: Premalo zasluži in ker jaz nimam nič dote —
Mama: In kaj si odgovorila temu nesramnežu?
Adela: Vprašala sem ga, zakaj mi je dyoril toliko mesecev, če ni imel popolnoma resnih namenov —
Mama: Prav si imela. Zaslužil bi, da bi tvoj brat govoril z njim, da bi ga javno —
Adela (vsa v solzah): Ti lahko govoriš, mama, ali jaz sem izgubila vse upanje. Za mene ni na svetu več sreče.
Mama: Neumnost, dobila boš že še druge in boljše snubce.
Adela: Nobenega več nočem. Tega sem ljubila, zdaj ne bom nikdar več mogla ljubiti, nikdar ne bom srečna.
Mama: Bodi vendar pametna, moja Adela, in poslušaj, kaj ti povem. Ko me je snubil tvoj papa, sem

mu rekla: »Dragi gospod! Zvesto in ljubeznivo družico za življenje boste dobili z menoj, toda povedati vam moram, da razen skrbne in izvrstne vzgoje nimam ničesar.« Papa mi je poljubil roko in odgovoril: »Gospodična, srečen sem, da hočete biti moja družica v življenju in vaša ljubezen smatram za največje premoženje; drugega bogastva nočem in moja naloga bo, da vam omogočim prijetno življenje.« — Vidiš, tako govori pošten mož! —

Med tem lepim govorom pa je neopaženo vstopil v sobo doletel brat Alfred in je z glavo pritrleval mami. Ko jo jenjala govoriti, se ji je približal in jo je objel, rekoč: »Ljuba mama, danes si govorila kakor plemenito misleča, odlična gospa! Ponosen sem nate!«

Mama (s srečnim smehlajem): Vidiš, Adela, tvoj brat tudi misli tako. Kaj ne, Alfred, ta bezznačajni podlež, ki se podi samo za doto, ne zasluži, da se dekle cmeri za njim.

Alfred: Seveda. Adela, veruj mi, ta malovrednež bi te nikdar ne osrečil in ne zaslužil, da misliš nanj. Priznam pa, da ne pritrjujem samo zaradi tebe energičnim besedam naše mame, temveč tudi zaradi sebe.

Mama: Kako naj razumem to?

Alfred (veselo razburjen): Če bi le vedel, da zavzemaš ti, kar se tiče dote, tako idealno in pravično stališče, medtem ko sodijo druge matere enostransko in s predsodki, bi že davno govoril — —

Mama: Kaj mi imaš povedati?

Alfred: Poročiti hočem Gizo.

Mama: Gizo Schweizer, tovarnarjevo hčerko?

Alfred: Ne. Gizo Ball, tipkarico v naši banki.

Mama (prebledi): Kaj — kaj praviš? To je nemogoče!

Alfred: O, če bi ti poznala mojo nevestico, mama! Drazestna je, izobražena in pri tem resna in pridna. Dela neumorno od jutra do večera, da podpira svojo vdovo mater. Mi dva sva že davno edina, vendar se dosedaj nisem upal prositi tvojea blagoslova. Ali zdaj privedem z veseljem Gizo pred te.

Mama (jezno kričeč): Mojea praga ne sme prestopiti! Nikdar! Ali slišiš? Imeniten sin, ki se spozabi tako daleč, da podre vse upe vdovele matere in svoje uboge sestre! Nikdar ne dam blagoslova taki zvezi.

Alfred: Ali mama, kake ugovore moreš vendar imeti?

Mama: Ti še vprašaj! Ali smo

si zato od ust pritrgovali stroške tvoje vzgoje, ali smo zato beračili za protekcijo in ti preskrbeli silajno službo, da stopiš v svaštvo s proletarijatom, da se onemogočiš v družbi? Zda, ko bi bila tvoja dolžnost, da povrneš rodjini žrtve, ko stojiš pred sijajno karijero, da dobiš bogato nevesto in nas lahko vse osrečiš, zdaj hočeš vse uničiti z enim udarcem! Ne govori mi nikdar več o tej ženski, preračunljiva grda, poroči naj pisarniškega slugo in ne mladega moža iz dobre rodbine. —

Alfred (bled in strmeč od začudenja): Ali, mama, prej si vendar sama povedala, da je oni, ki se podi za doto, podel nesramnež!

Mama (s poudarkom): Da, to sem rekla, toda takrat se je govorilo o moji hčerki in sedaj je govor o mojem sinu, a to je vendar nekaj čisto drugega. Ste razumeli, Monsieur?!

Danes

„Parkeljnov večer“

„Sokola I“ v Mestnem domu.

Ljubljano. Kar iz neznanega vzroka. Vrtli Amaconki sta se krepko bojevali z jezikom. Skrajna namreč. Po- znejše je ena izmed njih dvignila ro- ko, skrčila pesti in pobožala naspro- tno po ustih, ne preveč nežno seveda. Dva prednja zoba sta odle- tela kakor nič.

Tatinska ciganska dvojica. Te dni sta prišla h kajžarici Katarini Jerman iz Homca pri Kamniku cigan in ciganka. Rekla sta, da bi se rada malo pogrela, ker je zunaj mraz. Ciganski par pa se je presneto malo brigal za mraz. Dišala jima je de- narnica v nekem predalu. Brez go- spodinjinega dovoljenja sta si jo pri- lastila, na kar sta pobegnili. V Jer- mančini hiši sta pustila le mraz. Ci- ganka je imela s seboj punkelje in kodrasto mačko. Orožništvo cigan- sko dvojico pridno zasleduje in če Bog da srečo, prideta cigana kmalu pravici v roke.

Velikanska tatvina. Kakor se iz Bruslja poroča, so dogali, v eni iz- med zadnjih noči na postaji Verviers v Belgiji in sicer ob prihodu poštna- ga vlaka iz Brüggeja, da manjka de- narna pošiljatev belgijske Nacional- ne banke na neko banko v Kolin. Pošiljatev je obsegala 350.000 fran- kov v bankovcih. O tatovih manjka vsaka sled.

Grozna nesreča na strelišču Ško- dovih zavodov v Plznu. Dne 3. t. m. ob 11. uri dopoldne se je pripetila na vojaškem strelišču Škodovih za- vodov v Bolevici pri Plznu grozna nesreča, ki je zakrivila smrt strel- nega mojstra in smrtno nevarno po- škodbo pomožnega delavca. V ome- njenem času se je preizkušal na stre- lišču 24 cm top. Pri nekem strelu se je raztrgala pri topu zavora, kar je imelo grozen učinek. 42letnemu ože- njenemu strelnemu mojstru Jožetu Melku iz Plzna je bila leva noga po- popolnoma odtrgana od života in de- sna popolnoma razmesarjena. 19let- ni pomožni delavec Josip Kratoch- vil iz Zalužja je zadobil težke teles- ne poškodbe na glavi. Oba poško- dovanca so takoj odpeljali nezave- stna v avtomobilu v mestno bolniš- nico v Plznu, kjer je Melka čez ne- kaj trenotkov po operaciji umrl. Kratochvil pa je ob pol osmih zvečer ravno tako podlel svojim ranam.

Ljubljana.

— **»Roman vodiške svetnice«** bo v par dnevih popolnoma razpro- dat. Kdor se želi to zanimivo broš- urico dobiti, naj si jo hitro preskrbi, ker imamo le majhno število izvo- dov še na razpolago. Vse one pa, ki pošiljajo naročila že za drugi del tega romana, prosimo, nekoliko po- trpljenja! Vse pride o svojem času!

— **Volilci! Danes vsi na voli- šče! Oddajte vsi svoje glasovnice za naprednega kandidata Turka.**

— **Pri današnji volitvi se rabijo iste legitimacije kakor zadnjice.** Ker so se včeraj raznašale že nove legiti- macije za volitev v mestih, naj vsak pazi, da vzame pravo legitimacijo s seboj.

— **Kregar berači za glasove.** Klerikalni Kregar pošilja vsem na- prednjakom pisma sledeče vsebine: »Velečeni gospod volilec! Vljudo Vas prosim, da mi pri ožji volitvi v soboto, 6. decembra, oddaste svoj glas. Ako bom izvoljen, storil bom vse, da z mirnim in vztrajnim delom upravičim Vaše zaupanje. Za vsako zadevo, ki bo v korist volilcev, se bom neumorno prizadeval toliko ča- sa, da bom mogel pokazati na uspeh. Mislim, da je takega dela treba Lju- bljani, da se odvrne od nje in njene- ga prebivalstva težka gospodarska kriza. Z najodličnejšim spoštovan- jem Ivan Kregar, pasar in hišni po- sestnik v Ljubljani.« — Tako torej prosi Kregar pri naših ljudeh za gla- sove. Pa ne bo nič pomagalo, Kregar naj odvrne gospodarsko krizo rajše od dežele — za mestno gospodar- stvo bodo pa drugi poskrbeli.

— **Nov dokaz klerikalne ljube- zni do Ljubljane in njenega prebiva- lstva.** Kakor je znano, je mesto do- volilo »Dramatičnemu društvu«, da sme popraviti ono rujavo bivše skladišče poleg »Nar. Doma« in mu je dalo to stavbo za 5 let v najem, da si »Dram. društvo« v njem postavi svoj kinematograf. »Dram. društvo« je imelo pri tem najlepši namen, da poskrbi Ljubljancem lepe in cene kinematografske predstave ev. do- biček pa porabi za pospeševanje dramatične umetnosti. To so odobra- vali vsi. Našel pa se je klerikalec, ki se je proti temu pritožil in ta kleri- kalec je Stefe — član mestne gleda- liške komisije in intimen Kregarjev prijatelj. Ta pritožba iznova dokazu- je sovraštvo klerikal. Ljudi do Lju- bljane in njih podlo zavist, s katero hočejo uničiti vse, kar ni v njih ro- kah. Kdaj bo konec teh lumparij?

— **Ali je Ljubljana bela?** Včeraj je cel dan snežilo. Vsa narava je po- krita z belo odejo. Volilci, pokažite danes, da je Ljubljana res bela!

— **Kregar in Zadregar.** Kregar pošilja ljubljanskemu učitelstvu zo- pet poziv, v katerem vjdno prosi, da pri ožji volitvi odda glas njemu, ljudskemu kandidatu. Prej je pošiljal take pozive volilni odbor klerikalne stranke, sedaj je pa ta vlagatelj pri- zivov, kandidat Kregar, tako pred- zen, da jih pošilja sam s svojim po- pisom. Kako je odjedel ljubljanskemu učitelstvu drag. doklado, tega ne omeni. Ljubljansko neodvisno učitelstvo bo de že dalo primeren od- govor v soboto pri ožji volitvi. Lju- di, ki tirajo deželo v obupne denarne razmere in delajo na račun davko- plačevalcev dolgov, bi morali vsaj molčati. Po volitvah jim je obrtnik, delavec, uradnik nič, pred volitvami pa blagorodni gospod. Ako cigana spodiš, ti da mir; toda Kregar vedno drega.

— **Z Viča.** Krasen uspeh, ki smo ga dosegli pri volitvah naše kutarje silno v oči bode. Kljub strastni in ostudni agitaciji — prirejali so dan na dan sestanke, hodili od hiše do hiše in podpisavali glasovnice, v cerkvi šuntali žene in dekleta, v šoli pritiskali na otroke — a kljub temu smo napredovali za 130%, klerikalci s svojimi žegnanimi glavami pa na- zadovahi za prav lepo število glasov. Nič jim ni pomagalo podlo obrekova- nje moza, ki že 23 leta mirno v grobu spi, nič prižnica, nič spovednica! Ogromno število glasov, ki jih je do- bil g. Knez priča, da vsak trezen in razsoden Vičan obsoja franciškansko politiko, katere edini cilj je, blatiti mrtev in sejati v občini prepri in razdor. A le pripravite se blagoslov- ljeni falotje, tudi za vas pride enkrat dan poštenega obračuna. Vi izkopa- vate mrtev — mi bomo pa pokopa- vali žive! Gorjupovci, pripravite se! — Vi pa, Vičani, kdor se trezno in slobodno misli, kdor ima še količ- kaj čuta do poštenosti, vsi na noge, agitirajte od hiše do hiše, mirno in dostojno prepričujte zasleplence. V torek pa pokažite, da pri nas ni mesta za tuje pritepenice, in oddajte vsi kot en mož svoje glasove kandi- datu domačinu g. Knezu, poštenjaku, možu čistih rok in vzor značajni! Kmet za kmeta naprej do končne zmage.

— **Danes se je pa gospod za de- želne glavarja z našo včerajšno notico tako počaščenega čutil,** da nam je več popravkov poslal, kakor bi jih mogli v enem listu priobčiti. Kar dve kuverti na dan. Sedaj ima- mo pa teh neumnosti že dosti; nikar naj nas nima Lampe za takšne, da ne bi vedeli delati razločka med deželnim odborom in klerikalnimi poslanci. Smo radovedni: Ali je res toliko nepotrebnih uradnikov, da ni- majo prav nobenega drugega oprav- ka, kakor delati popravke za »Dan« in ali je res toliko denarja v deželni blagajni odveč, da gospod Lampe vsak ali pa še po dvakrat na dan po nepotrebnem 45 vin. proč vrže.

Kako izgledajo popravki gospo- da Lampeta. Včeraj smo imeli pri- liko čitati tole modrost deželnega odbora: Ni res, da je izginil sloven- ski vseučiliški fond, ampak res je, da je deželni vseučiliški zaklad še popolnoma nedotaknjen in ohranjen in da vživa »Zadružna zveza« samo njegove obresti. Tko se glasi popra- vek. Sedaj se pa lahko to-le zgodi: Cigan je ukradel par tisoč forintov, misli si je pa: holt, tega denarja pa jaz ne bom porabil temveč ga bom naložil in z obrestmi bom podpiral svojo tolpo. Rečeno storjeno. »Dan« prinese notico o ciganski tatvini. Cigan je pa dr. Lampetov popravek o fondu čital in kaj ti stori bistra gla- stra glava? Vse se in napiše po- pravke: »Ni res, da je par tisoč fo- rintov ukradenih, res pa je, da je denar nedotaknjen in ohranjen, samo obresti od denarja moja tolpa uživa. In popravek bi moral priobčiti — denar bi bil pa le izginil za svoj pr- votni namen in bi bil sedaj v službah ciganske tolpe.

— **Moški ljubljanski marinarji** so imeli v nedeljo neko zborovanje in ker niso imeli drugega dela — so se pogovarjali o »Dnevu«. Marjine družbe so bile včasih le za tercialko — zdaj so pa v Ljubljani baže že štiri moške »marjine kongregacije«, ka- terih namen je podpirati klerikalce v njih politiki. Ti »možje« so se torej spravili na »Dan« zaradi sikstinske Madone. Zadnjič je hotel namreč g. Mantuani zopet pokazati svojo učnost, zato je citiral neki nemški cit in je na njegovi podlagi dokazal, da je v »Vodiških čudežih« — sik- stinska madona. Slučaj usode je ho- tel, da so listi isti dan prinesli vest, da sikstinska madona ni pristna. Mo- škí marinarji pa so se vsled tega ze- lo razjezili in so hoteli zaradi Johan- ce narediti v Ljubljani veliko proce- silo, da bi dali sikstinski madoni za- doščjenje ker pa se pri tem poka- žalo, kdo so ti marinarji, so sprejeli rajše dve točki, v katerih se zgraža- jo nad nami: Mi tem marinarjem svetujemo, naj se rajše zgražajo nad

vodiškim farovžem in naj skušajo dati zaščeno svetim stvarim, iz katerih so se tam norčevali.

— **»Zvonček«, XIV. 12.:** Fran Žgur: Zimska. — Cvetomirski: Bur- klje. — Davorinov: Ded. — Davori- nov: Pravljica o sv. Miklavžu. — Fran Košir: O rojenicah v Balunječi na Boču. — S. P.: Gozdu. — Jire- ček-Janežič: Deželna uprava in verstvo starih Slovanov. — Fran Erjavac: Božični večer na Kranjskem. — Fran Žgur: Hrepenenje. — P. St. Polenčan: Drobne povesti. — Tone Rakovčan: Nekaj mislim. — Gustav Graščan: Nadi v album. — Tone Rakovčan: Popotnik. — Slike: Pozdravljen, zvesti prijatelj! — V vznjožu planin. — Pojdimo malo po svetu. — Pouk in zabava. Kotiček gospoda Doropolskega. — Ob skle- pu štirinajstega letnika. — S to šte- vilko zaključuje »Zvonček« svoj krasno vspehi XVI. letnik. Edino, kar moremo želeti tej številki na pot je naše najtoplejše priporočilo vsem vzgojiteljem in ljubiteljem na- še mladine.

— **Moste in Orazem.** Pred ne- kaj dnevi je dobilo uredništvo »Dne- va« uradni popravek iz Most. Nekdo je hotel popraviti v imenu občine in na račun davkoplačevalcev. Ure- dništvo se je tega zavedalo in posla- lo popravek v koš. Vprašamo pa Orazma, zakaj ne pošlje popravek zaradi svojega dolga, ki smo mu ga očitali. Danes izjavljamo, da stoji Orazem najslabše, ima 91.411 K dol- ga knjižnice na svojem posestvu v Mostah. Županstvo ga še drži po koncu, sicer bi ga že njegovi upniki, katerim dolguje v Istriji in na ce- leni Kranjskem okroglo 100.000 K že davno pogнали.

— **Novi Vodmat.** Celo vrsto klerikalnih volilcev je obsojalo deželno gospodarstvo. Vendar se vsi niso hoteli pridružiti nobeni nasprotni stranki. Ali vendar so se našli tudi ljudje, ki so bili še pred kratkim zaslepljeni v klerikalnem taboru. Tako je n. pr. Matevž Jeras, vratar juž. žel. moral prvo noč po volitvah prenočevati drugod, ker mu v nje- govi lastni hiši nista pustili njegova žena in njena sestra Johanca preno- čevati — samo radi tega, ker je ba- je volil naprednega kandidata. Ako bi bilo to res, Matevžu vsa čast.

— **Gospod Ivan Mavzar in nje- gova nova hiša!** Cenjeni čitatelji »Dneva«, posebno Vi, ki ste v bližini Novega Vodmata, podam vam v teh par stavkih sliko moza, ki je že več- krat dal priliko listu ob njem se ob- regniti. Ne bi mogoče storil tega, da ni tudi pisatelj tega članka dal po- vod zato. Vsakemu okoličanu je zna- no, da je ta mož zgradil novo hišo pod Ježami. Tako je s tem zaprl po- gled svojim sosedom, ki imajo svoja stanovanja v isti smeri proti Nove- mu Vodmatu. In ni izključeno, da bi tu človek, ki se dobro ne spozna v okolici, hodeč v temni noči tod skozi slučajno ne zašel v ožje te hiše, ker pelje ravno nasproti cesti podobna pot, in lahko bi se mu zgodilo, da bi vdaril s svojo glavo v zid. In gorje mu, ako bi ga bil dobil lastnik. Ne bi mu bilo zadosti, da bi imel potol- čeno glavo, moral bi slišati še par gostoljubnih besed, kakor sta jih sli- šala moža, ki sta pomagala neki stranki pri selitvi v novi dom. Mora mu presneto trda prest, da jemlje stranke v šele na pol izdelano hišo. Čudim se, da mu to sploh poklicane oblasti puste. Saj je po Mostah tako dosti bledih obrazov, ki stannjejo v zdravih suhih hrihah! (Prizadeft.)

— **O naši državni policiji.** Mese- ca aprila letos je prišla v Ljubljani državno policijo funkcionirati, in Lju- bljanska občina mora prispevati za- njo na leto 80.000 K. Ta kor je, kakor pravi že nemška prislovica: »ein notwendiges Uebel«, a ker je že ta kor na svetu in v Ljubljani podržav- ljen, bi človek smel zahtevati, da so pri tej policiji nastavljeni ljudje, ki svojo službo teoretično in praktično res razumejo, in ki so zanj sposobni. Ali tega pri tej državni policiji v Ljubljani ni, ker mislijo nekateri krogi na Dunaju in v Trstu, da je za Ljubljano vse dobro, če zna kdo le po cesti korake šteti in v zvezde na nebu zljati. Ta kor ljubljanske drž. policije je institut uniformiranih lu- di, ki zgleda tako, kakor da bi bil ustanovljen zaradi kkega grofa, par odsvoljenih oficirjev in feldweblov pa nekaj uradnikov, ki jih drugam niso spraviti mogli. O prejšnji me- stni policiji se ni v desetih letih čulo toliko upravičenih pritožb in prile- tilo toliko budalosti in nekorektnosti kot zdaj pri državni policiji v enem mesecu. Pa brez šale! Le pogledite kaj se v mestu in ob periferiji mesta pred nosom policije vse godi. Ropi, tatvine, telesne poškodbe in skanda- li. In tisto šikaniranje inkaznova- nje strank za vsako lafalitjo! — In vzrok?! Nesposobnost ljudi ki sede v vodstvu, ki pa izgledajo če jih po- gledaš, kot živi dolgčas! Ali te ne- sposobnosti in šklendriana mora biti konec! Državlani nismo v Avstriji

za to tu, da bi basali v državne bla- gajne le denar, ki ga potem kak za- nikern diplomatski grof proč meče, ampak zato, da nas organi javnega mira in reda varujejo, če so za to sposobni, če pa niso, naj jih pa dr- žava škrtira in nadomesti s spo- sobnimi elementi! Toliko baronu Schwarzu za danes! Davkoplače- valec.

— **Nastop zime.** Sv. Miklavž z belo brado in belo kapo se nam je tudi v vremenom dostojno predsta- vil: Od včeraj dopoldne naprej sneži prav po paragrafihi. Zdaj pa leži že nad 10 cm na debelo po cestah in strelah, po dolinah na deželi in go- rah ga je pa nametalo že nad 15 cm. Ljudje se stiskajo h gorki peči — kdor jo ima! — tiči in zverjad pa be- ži z gorovja v nižave in v bližino človeških domov iskat hrane in zrna.

— **Snažite hodnike!** Po cestno policijskem redu za mesto Ljubljano so hišni gospodarji (posestniki) in oskrbniki dolžni pred svojimi hišami hodnike takoj, ko sneg zapade, očis- titi, in če sneg po noči zapade, ga do 7. ure jutraj odkidati in hodnik osnažiti. Kdor se tem predpisom ne pokori ga zadene občutna globa! — Torej: gospodarji pozor!

— **Zabavni večer Narodne soc. zveze,** ki se vrši v nedeljo dne 7. decembra v dvorani in restavracij- skih prostorih hotela Ilirije, Kolod- vorská ulica. Opozarjamo vse člane in njih družine in prijatelje društva, da se v obilnem številu udeležijo tega večera. Na sporedu je več zabav- nih točk, kakor tombola, komični nastopi, ples itd. Vstopnina prosta.

Veselični odsek N. S. Z.

— **Telovadno društvo »Sokol I.«** vabi bratsko članstvo, ter Sokolstvu naklonjeno občinstvo na Parkeljnóv zabavni večer katerega priredi dnes zvečer v veliki dvorani »Mestnega doma«. Na vzporedju je nastop zbora hudčev, nastop telovadne vrste, pod vodstvom br. Vidmarja, sodelo- vanje polnoštevilnega društvenega orkestra »Sokol I.«, pevski kvartet itd. Pri prireditvi sodelujejo tudi čla- nice telovadne odseka. Po vzpo- redju se vrši ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 60 vin. Darila, katera bodo razdelili pogla- var hudčev, naj se blagovolijo od- dati z natančnim naslovom pri br. Jacru, Mestni dom, II. nadstropje, med 6. in 7. uro zvečer. K obilni ude- ležbi vabi odbor.

— **Knjižnica sišenske »Čitalni- ce«** bo v nedeljo 7. t. m. od 1. do 2. ure popoldne zopet odprta. Častite člane se opozarja, da pridejo oseb- no po knjige in sicer z zadnjo pobot- nico, če brez te se knjige ne bodo izposojevale.

— **Mestna zastavljavnica nazna- nja,** da se vrši tumesečna dražba v mesecu oktobru 1912 zastavljenih dragocenosti (zlatnine, srebrnine in draguljev) in v mesecu decembru 1912 zastavljenih efektov (blaga, pe- rila, strojev in koles itd.) v četrtek dne 11. t. m. od 8. do 12. ure dopol- dne v uradnih prostorih. Prečna ulica 2.

— **Karambol.** Te dni sta se pri- drvila dva kolesarja po Mestnem tr- gu in sta ravno pred mestno hišo tr- čila drug ob drugega. Kakor bi ustrelil sta bila oba na tleh. Kakor se ne bi nič zgodilo, sta kolesarja vsta- la, sedla vsak na svoje kolo, še zbo- gom si nista rekla in sta se odpe- ljala vsak svojo pot.

— **Tatvini.** Neki kuharici v Kna- fljevi ulici je bila te dni ukradena iz nezaklenjene sobe pozlačena ženska ura na črnem traku. — Iz hleva ne- kega tukajšnjega hotela je bil pred kratkim ukradenih par prav dobro ohranjenih čevljev.

— **Vlom v barako.** Ono noč je bilo vlomljeno v leseno barako na Dunajski cesti. Tatovi so odnesli de- vet škatel čokolade. Na sumu tat- vine sta dva tuja vandrovca.

— **Zloben vajenec.** Neki štiri- najstletni vajenec se je pretekli to- rek popoldne razveseljeval na ljub- ljanskem gradu s tem, da je metal na otroke, ki so se tam igrali, ka- menje. Dvoje kamnov je zadelo dvo- je dečkov, ki sta zadobila lahke te- lesne poškodbe.

— **V torek jutraj se je izgu- bila denarnica z vsoto 44 K — in ne- kaj drobiža od Sv. Petra nasipa do Uniona. Pošten najditelj naj jo odda v uredništvo »Dneva«.**

— **Neka oseba je izgubila vče- raj od 12. do 1. ure pop. od sv. Je- zusa cerkve do Kolodvorskih ulic 800 K.** Ker je sicer dotičnik ob služ- bo, je pošten najditelj najljubšeje naprošen, da se zglaš v našem ure- dništvu.

— **Kdor se hoče do srca nasme- jati naj gre k novemu sporedu v ki- no Ideal.** Sijajne francoske veselje- igra »Vojvodinja Črevetska« ima vse snovi v sebi za vzbuditi nepo- pisen smeh, ostale točke so najboljše kakovosti. V torek Asta Nielsen drama »Deklica brez domovine« iz balkanske vojne. Tudi velekomični

film »Viharji soprog« v dveh delih z Moricem.

Trst.

Kočija napolnjena s svilo in dru- gim dragocenim blagom. Pri Sv. Ja- kobu se je dogodil včeraj (sredo) jutraj, okrog 3. ure in pol, zanimiv slučaj. Trije policijski agentje, ki so se ravno vračali s svojega obhoda od Sv. M. Magdalene. Ko so prišli do vogala ulice Pestalozzi, kjer se nahaja italijanska ljudska šola, so zagledali kočijo, ki jim je prihajala nasproti. — Na mah pa se je kočija obrnila ter je ubrala zopet pot, po kateri je ravno prišla. To se je zdelo čudno nadzorniku policijskih agentov šentjakobskega okraja, zato je sklenil posvetiti kočiji precej po- zornosti. — Kočija je oddršla iz ulice Pestalozzi po Istrski cesti pri- bližno do bolnišnice za kužne bo- lezni, nato pa se je zopet obrnila ter je hitela po isti poti nazaj. Policijski organi pa so opazovali vse to giba- nje, ki se jim je zdelo vedno sumlj- vejše. Kočija je prišla zopet do ulice Pestalozzi ter je hotela ubrati prvot- no smer, a kakor hitro je ugledal kočijaž policijske agente, je vnovič okrenil konja ter ga je zapodil, da je dirjal v galopu proti Sv. Jakobu. Nadzornik policijskih agentov, g. Alojzij Ljubič pa tudi ni preslišal besed, ki jih je izgovoril kočijaž te- javne kočije, ki so bile izgovorjene neznanu, ki je moral sedeti v za- prtí kočiji, namreč besede: »So še vedno tisti« (policijski agentje, nam- reč). Tedaj je pričela prava gonja. Kočija je ubirala razne smeri, funk- cionarji pa so ji sledili neprestano. Številke kočije niso mogli opaziti, za- kaj bilo je še temno in poleg tega še megleno. Razven tega pa tudi ni imela kočija številke na zadnji strani, ampak samo spredaj pri svetilki. Kočija, kakor je bilo spoznati, je ho- tela priti na vsak način skozi ulico Pestalozzi in od tam bogvekam na določeno mesto. — Ko pa se je zdelo policijskim agentom dovolj te gonje, so se razdelili ter sklenili zajeti ko- čijo od treh strani, kar se jim je tudi posrečilo. V ulici Montecchi so po- gumno naskočili kočijo, ne da bi se zavedali za to, da lahko prijeti ev- entualno skozi okence kočije kaka svinčenka. Nadzornik policijskih a- gentov, g. Ljubič, je skočil pred ko- čijo, ki je dirjala na vso moč, pogra- bil je konja za uzdo ter ga je skušal ustaviti. Tedaj pa je zakričal kočij- jaz na kozlu (italijansko, seveda): »Beživa, beživa, po naju je...« V tem hipu pa je skočil iz kočije mlad človek in je pričel bežati. V tem času pa sta prihitela na mesto tudi ostala dva policijska agenta Mihal Gerželj in Andrej Tratnik. Gerželj je takoj prihitel za bežečim neznancom, ka- terega se mu je tudi posrečilo prijeti. Med tem pa sta prišla Ljubič in Tratnik kočijaža. Ko je nato pogledal g. nadzornik Ljubič v kočijo (kateri so bila zastarta okna z zavesico), je videl, da je ta natačena z naj- različnejšim dragocenim blagom. — Konj, kočija, kočijaž ter »gospod«, ki se je vozil v kočiji — vsi so bili odgnani na policijo. — Aretiranca sta Franc Gulich, star 27 let, premo- gar, stanujoč v ulici Conti 20. Ta je vodil kočijo št. 46. Drugi »gospod« pa je Jožef Benca, star 26 let, sta- nujoč v ulici Crosada, 12. — V kočiji je bilo mnogo dragocenega blaga: dolgi zavoji svilenega blaga, svilne šerpe, volnene šerpe, različne čipke in celo nogovice. Kočija je bila tega blaga popolnoma natačena. — Od kje je prišlo vse to? — Oba prijeta »kočijaž« in »gospod« sta prebrisana lopova. Vse ono blago, ki sta ga imela v kočiji, je bilo ukradeno. Ne- koliko ur predno sta bila prijeta, sta vlomila v trgovino manufakturnega blaga, ki se nahaja v ulici Istituto št. 20 in je last Ivana Tiorentina. — Tatova sta vlomila »rofe«, udrila v trgovino ter nametala v naglici raz- no blago v kočijo. — Blago, najdeno v kočiji, je vredno po tovarniški ceni kakih 500 K. Škoda pa, ki jo trpi lastnik trgovine znaša nad 2000 kron, zakaj lopova sta mu razmetala veliko količino blaga ter ga s tem pokvarila. — Nadzornik policijskih agentov, g. Ljubič s svojim tova- riša, so iztaknili s svojim »dobrim vohom« in pogumom dva nevarna vlomilca, ki čepita sedaj pod ključem v ulici Tigor.

Žrtev nevihte. Zadnja nevihta, ki je divjala po vseh naših krajih, je zahtevala marsikatero žrtev. V tr- žaški luki je preobrnil vihar ladjo »Carlo T.«, kateri je vzel štiri mor- narje. Enega od teh, Atilija Paganija, so našli v Barkovljanski luki, napol strohnelega. Truplo je bilo pripeljano v nrtvašnico k Sv. Justu, od tam pa danes na pokopališče. Mornarji so kupili žrtvi krasen venec.

Ker je telefonska zveza pretrgana so zadnja poročila izostala.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk »Učiteljske Tiskarne«.

**Slovenici! Spominjajte se naše prekoristne
Ciril in Metodove šolske družbe!**

**Mednarodno spedijsko podjetje
R. RANZINGER, Ljubljana.**

Ustanovljeno 1876. Telefon šte. 60.
Podjetje za prevozno ces. kr. priv. juž. železnice. — Carinska agentura c. kr. glavnega carinskega urada v Ljubljani. — Redni nabiralni promet na vse strani. — Reekspedicijska in skladišča. — Ekspresni promet obojestr. — Transport in shranitev mobilja. — Agentura avstrijskega Lloydja.
Pisarna v mestu: Selenburgova ulica 3. — Centrala in skladišče: Cesta na južno železnico 7. — Podružnica: Glavni carinski urad, južni kolodvor.

Kontoristinjo

Slovenko, z lepo pisavo sprejme takoj tovarna v Pragi. Prosi se za prepise izpričeval iz meščanske in trgovske šole (ne originale, ker se za nje ne garantira brez poštno znamke, vendar s priloženo sliko. — Slednjič se prosi za izrecno dovoljenje staršev, da se sme služba sprejeti. Mesečna plača K 90.—, vožnja do Prage se povrne. Tozadevne prošnje pod šifro „Dalibor 18“ restante, poštni urad Praga 22.

Splošno pohvalno priznanje dam vseh stanov!

Dvojni glavnik

je najnovejša in edino splošno lepotilno sredstvo te vrste, za vse dame brez razlike stanu in starosti! Ne povzroča vročine in izpadanja las, kot lasne podloge: ampak vsled dostopa in kroženja zraka v lasih se hladi in lasišče krepi, ter napravi s tem, da dvigne lase v poljubno določeno višino — damam priključljivejši obraz.

Izdeluje in prodaja Anton Maslè, Ljubljana, cesta na Rožnik 41, dobi pa se tudi v trgovinah: Samec, Sever, Kocjan, Schubert in Dolenc v Ljubljani.

Radi pazne sezije predam vse v moji zalogi
se nshajajoče blago, kakor

**klobuke, čepice, potrebščine
za modistinjne**

po znižani ceni
MINKA HORVAT, modistinja,
Ljubljana, Stari trg šte. 21.

Na drobno.

Na debelo.

**Dober cen premog vseh vrst
prodaja**

Fran Uher, špediter
Ljubljana, Šelenburgova ulica 4.

Koks.

Telefon 266.

Briketi.

Konfekcija

: za moške, ženske in otroke :

v veliki izbiri po zanesljivih in stalnih cenah v podružni trgovini
tvrdke R. MIKLAUC

„Pri Škofu“

Ljubljana — Pred Skofijo šte. 3. — Medena ulica.
: Poseben oddelek v prvem nadstropju. :
Cenik na zahtevo brezplačno in poštnine prosto.

Laška kuhinja

v Ljubljani.
Od danes naprej se dobe vsak dan
sveže morske ribe
in najboljše vino Teran iz de-
želne kleti Parenco.

Del. glavica:

8,000.000 K.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad
K 1,000.000.

Stritarjeva ulica šte. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 3/4 %

Poslovalnica „Prve ces. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraz-
novrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji,
ko nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z
manjšalocimi se vplačili.

Rezervni fond K 58,461,432.56. — Izplačane

odškodnine in kapitalije K 123,257,655.77.

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Generalno zastopstvo v Ljubljani

„SLAVIA“

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše

države z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje

Gospodski ulici št. 12.

čigar pisarne so v lastni

bančni hiši

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim ško-
dam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in naj-
kulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Pozor! Sprejema tudi zavarovanja proti vlomski tatvini
pod zelo ugodnimi pogoji. — Zahvevate prošnje.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vi-
narjev. Pismenim vprašanjem je priložiti
znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših
ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zu-
nanji inserenti v znakah. Zaključek malih
oglasov ob 6. uri zvečer.

Dobro ohranjen otroški vozček
se ceno prodaja. Poizve se v „Prvi
anončni pisarni.“ 1199—1

Učiteljska tiskarna

Ljubljana, Franciškanska ul. 6
priporoča posetnice, kuverte, ra-
čune, trgovska pisma itd. itd.

Krojač Marko Pozder,

Ljubljana - Konjušna ulica št. 1 - Trnovo
se priporoča občinstvu za izdelovanje
oblek po zahtevi solidno in po nizki
ceni — Pridite gotovo, ker sem pre-
pričan, da boste zadovoljni. —

Kontoristinja

s trgovskim tečajem, večja obojih deželnih
jezikov, njih stenografije in knjigovodstva,
z daljšo prakso itd. želi prenesti name-
ščenje. Gre tudi izven trgovstva. Cenjena
poročila se prosil pod „KONTORISTINJA“
na „Prvo anončno pisarno“.

Na izbiro pošilja tudi na deželo: Krasne

BLUZE krila, kostume,
nočne halje,
perilo in vsako
modno blago.
Solidna (trdka):

M. Kristofič - Bučar

Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša.

Neprekosljava v

otročkih oblekah

:: in rojstni opravi ::

Večja partija

delavcev

(težakov) ev. akordna par-
tija, približno 50 do 60 mož,
se sprejme takoj pri Kranj-
ski stavbinski družbi v Je-
senicah za povečanje po-
staje. — Oglasi se naj na
kolodvoru v Jesenicah.

Lasne kite

najfinejše kakovosti po 5, 7, 9 in
12 kron — vse vrste lasne podlage
in mrežice — barva za lase in brado
„Neril“ po 2 in 4 K — toaletne po-
trebščine — lasulje, brade in druge
potrebščine za maskiranje, vse po
zelo zmernih cenah priporoča

Štefan Strmoli

brivec in lasničar

Ljubljana, Pod Trančo št. 1,

(vokal Mestnega in Starega tga).

Izdeluje vsa lasničarska dela solidno in okus-
no. Kupuje zmešane in rezane ženske lase.

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

C. kr. priv. občna zavarovalnica

Assicurazioni Generali v Trstu

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg-Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu.

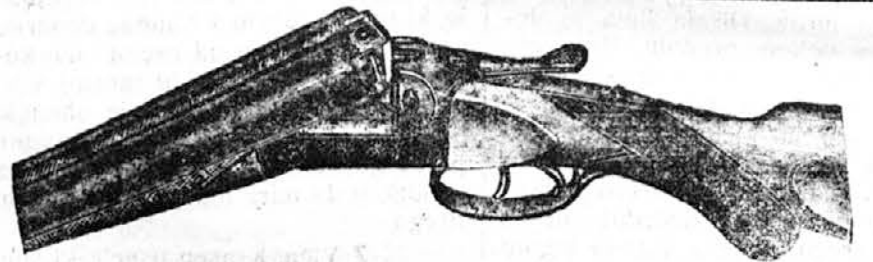
Zavaruje zoper požar na poslopih, pohištvo in blago, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje
in za doto v vseh mogočih sestavi. — Tekom leta 1912. se je zavarovalo 21.380 oseb za kapital na 180 milijonov kron na življenje. —
Družba je izplačala za škode nad 1113 milijonov kron. — Premoženje družbe znaša nad 434 milijonov kron.

FRAN KRAIGHER

krojaški mojster

Gosposka ulica šte. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po
meri. — Inozemskega in domačega blaga večno na izbero. — Spre-
jema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerno. — Izdeluje
vsakovrstne svetovno znane gumbe iz svile in blaga, trpežne tudi za
eksport po morju. 229

F. K. KAISER, puškar, Ljubljana,

Šelenburgova ulica šte. 6.

Velika zaloga pušk, samokresov, pištol in lovskih priprav.

== Topič „SALUT“ ==

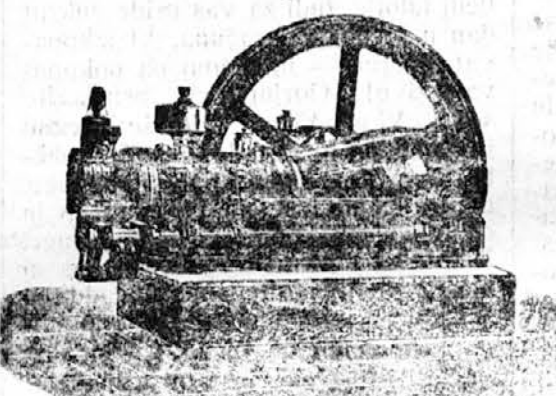
Priprave za ribištvo.
C. kr. prodaja smodnika.

Umetalni ogenj.
Ceniki zastoj in franko.

Emanuel & Oskar Kraus

Trst, Via S. Nicolò šte. 2.

Tehnična pisarna.

Uredba popolnih industrijskih
naprav vsake vrste, dalje elek-
trične luči in sile. Glavno za-
stopstvo dražanske tvornice
plinovih motorjev prej Moric
Hille v Draždanih. Najstarejša
tvornica motorjev za nafto, so-
galni plin, bencin, benol in plin.
Čez 10.000 motorjev v obratu.
Sijajne odlike. Strojnica za ope-
karnice vsakovrstni, za ročni
obrat in na silo. Prve vrste
stroji za obdelovanje lesa firme
Adolf Aldinger v Oberürkhe-
mu pri Stuttgartu. Univerzalni
stroji za oblanje, krožne žage,
vrtalni in skobeljni (Fräsmaschi-
nen) stroji, stroji za rezanje če-
nen. — Proračuni, ponudbe in tehnične
informacije zastoj in poštnine prosto.

pov in za brušenje. Popolne oprave mizarstev. Stroji za obdelovanje železa. Stružniki,
vrtalni stroji, skobeljniki (Fräsmaschinen) itd. — Proračuni, ponudbe in tehnične
informacije zastoj in poštnine prosto.

Največja prodaja

za Miklavža in božič!

Konfekcija za dame in gospode,
deklice in dečke po iako zniža-
nih cenah!

Zimska obleka v najnovejši oku-
sni izdeljavi za 20—30% ceneje
kot drugje!

Pred nakupom naj si vsak ogleda
Angleško skladišče oblek
O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5.-6.